

Zombis sota zero

La història. La història. Harmony, EUA, dema passat? Després de la IIIa. Guerra Mundial, només han sobreviscut Patrick, Jack i la nena Lu, que viuen en un casalot perdut enmig de la neu, on també habiten uns monstres blanquinosos...

La pel·lícula. "Bienaventurados nuestros imitadores porque de ellos seran nuestros defectos", diuen que va dir Don Jacinto

Benavente. La màxima es podria aplicar a cineastes espanyols com Isabel Coixet, Alejandro Amenábar i ara a Miguel Ángel Vivas. Els tres s'apliquen a imitar els models fílmics nord-americans per veure si així els seus productes es compren en el mercat ianqui. És a dir, que fabriquen pel·lis "made in Spain", però amb actors i actrius, i algun que altre

tècnic, enllà de l'Atlàntic. Res a dir pel que fa a les estratègies de màrqueting. Altra cosa és, com sentenciava Don Jacinto, que les còpies mai no superen els originals. "Extinction" en ve a ser un diàfan exemple. El cineasta sevillà Miguel Ángel Vivas fagocita la novel·la "Y pese a todo..." de Juan de Dios Garduño, per abocar un gèlid thriller post-apocalíptic, secció claustrofòbica i zombie, amb ganes de jugar al "huis clos" sartrià,

entre dos veïns a matar (gairebé com passa quotidianament!) i una nena de 9 anys. I, esclar, la catèrva

habitual de súcubes infectes, llefiscosos albins en aquest cas, propensos a mossegar a la de tres. Amb tot, "Extinction" obre la sessió viatjant dins d'un autobús agònic que fuig d'una legió de morts vivents que ens remeten a l'actual actualitat. Rodada

entre Belgrad i la turística Vielha, aquest melodrama crepuscular i distòpic, diríem que pateix d'una certa anèmia pressupostària. I tornem al principi d'aquesta crònica: qualsevol producció ianqui del gènere gaudeix d'una partida milionària hiper exuberant comparada amb les migrades disponibilitats de la indústria espanyola. Per tant, copiar-los amb quatre euros són ganes de fer el

'Extinction'

Director: Miguel

Ángel Vivas.

Intèrprets:

Matthew

Fox, Clara

Lago, Quinn

McColgan,

Jeffrey Donovan.

Espanya, 2015.

110'. JC Alpicat,

Ajuntament

Balaguer.

borinot.

Només en pagar Matthew Fox deuen haver buidat els calaixos.

El tema. L'odi i l'estupidesa humanes no tenen límits.

La imatge. Patrick i Jack fittant-se colèrics, mentre la Lu els observa espantada.

La frase. "Es mejor que nadie se salve", deixa anar Patrick. O jo o el diluvi, que acostumen a preferir els polítics salvapàtries.

La recomanació. Consumidors de zombis "on the rocks".